

Els onze frens de la independència

Aquests són, al meu parer, els onze col·lectius catalans que han posat, posen i posaran pals a les rodes al procés d'independència del país.

1. Polítics unionistes. També anomenats espanyols, infiltrats o botiflers. Fan la seva feina perquè hi ha gent (i no poca) que així ho desitja. En una democràcia s'ha d'acceptar la discrepància, però s'agrairia que en comptes de mentir quan desqualifiquen els arguments a favor de la independència, ens donessin algun dia alguna proposta coherent/racional per pensar que Catalunya ha de seguir formant part de l'Estat espanyol.

2. Caverna mediàtica catalana. També es podria dir unionista i/o venuda. Són mitjans de comunicació que amb més o menys fervor practiquen l'espanyolitat de Catalunya i minimitzen (censuren) les tesis a favor de la independència. Practiquen el periodisme servil i mesell tot i rebre ajudes del Govern de la Generalitat, a més de la complicitat de les elits unionistes més poderoses.

3. Empresaris unionistes. També coneguts com les grans famílies, establishment o, directament, els ?sicilians?. Com que tenen diners i, per tant, poder, pensen que només ells tenen el dret a decidir el destí del nostre país. Amenacen en marxar si perden la batalla que van guanyar finançant l'Alzamiento del 36. Són hereus dels que entraren per la Diagonal el 26 de gener del 39. Posen la por al cos amb suposats boicots.

4. Ciutadans acomplexats. També coneguts com a covards. Tot i que saben que la independència és la solució de molts dels seus problemes prefereixen viure de genolls i sense dignitat. Potser ho fan inconscientment, per una educació no prou tensa o potser per manca d'ideals o d'objectius a la vida. Se'ls pot convèncer amb paciència i paraules senzilles i tendres.

5. El PSC. L'apèndix del PSOE a Catalunya comet la gran incoherència de negar al seu poble el dret a decidir, quan aquest dret és el més progressista que mai s'ha creat. Tenen por del germà gran de Madrid i diuen que la independència no representa la Catalunya real que, curiosament, els ha retirat bona part de la confiança a les urnes. Estan perduts en terra de ningú i sense lideratge.

6. Duran i Lleida. Polític que fa molts anys que viu de la política tot i que diu que encara és massa jove per retirar-se de la cosa pública. Ningú no recorda la darrera vegada que aquest senyor va treballar en una empresa privada. És l'únic exemplar de polític que es fa dir nacionalista que està en contra de la màxima expressió nacionalista/sobiranista del seu poble. Motiu d'estudi a les facultats de sociologia, polítiques i psicologia.

7. Indepes friquis. També anomenats ?capellets? per la facilitat de crear grups i subgrups, altrament dit capelletes, dins d'aquest invent de la transició anomenat moviment social, molt present al món real i massa a la xarxa. Cadascun d'ells assegura que té la veritat absoluta i que la resta d'independentistes anem errats. Els coneixeràs perquè mai se sap de què viuen i perquè és fàcil trobar-los en qualsevol acte/cercavila social. No tenen ofici ni benefici, es passen el dia al tuitar i al feisbuc, però no son conscients de la seva absoluta nul·litat.

8. ?Els-puta-i-ramoneta?. També coneguts com ?els-ara-no-toca?, ?els-pas-a-pas?, ?els-compta-que-no-s'enfadin?... Són conseqüència d'un autonomisme caduc. Quan van a Madrid i els diuen ?eres majo, no pareces ni catalán? es posen a riure i ho expliquen diumenge a casa abans de tallar el tortell que han comprat després d'anar a missa. Són l'homenatge etern al botiguer de la merceria de l'auca del senyor Esteve.

9. Els ?tontosnobs?. També coneguts com a ?idioprogres?, cultuletes, ?moderniquis?... Són individus que la seva independència passa per lluir ulleres gruixudes de pasta i anar a tots els festivals de música ?rara?. Poden ser molt catalans, però els delata quan treuen el castellà per dir coses ?guais? en una terrasseta d'una plaça de Gràcia. A casa meva en diem gent sense ofici ni benefici. Els agrada molt el Cobi.

10. Mercenaris. Una subvenció, uns eurets i ja els tenen comprats. Diuen que primer és el primer... Doncs res, no val la pena dedicar-los una línia més. Que continuïn tenint l'ètica subvencionada i a fer la mà.

11. Els anònims que l'única il·lusió que tenen a la vida és la d'insultar en tots els fòrums digitals. Si esteu en aquest o en un dels altres grups i/o us sentiu al·ludits podeu posar-me a parir ara mateix en els comentaris. De res.